

УСПЕХ И САМОУВАЖЕНИЕ

СЧУПЕНИЯТ БУРКАН

Един индийски водоносец имал два големи буркана, висящи от двата края на парче дърво, обгръщащо раменете му. Единият от бурканите имал пукнатина и докато другият буркан запазвал цялата си изворна вода перфектно, докато стигнали до къщата на господаря, другият буркан загубвал почти половината от скъпоценния си товар по пътя. Това продължило две години, през което време водоносецът доставял само буркан и половина вода при всяко свое отиване за вода. Разбира се, перфектният буркан се гордеел със себе си, тъй като успявал да пренесе водата от началото до края безпроблемно. Но счупеният буркан се срамувал от несъвършенството си и се чувствал потиснат, защото можел да постигне само половината от това, на което трябвало да бъде способен.

След две години, които счупеният буркан смятал за свой постоянен провал, той се обърна към водоносеца, докато го пълнел с вода при извора. „— Чувствам се виновен и моля за извинение.“ „Защо? – попитал водоносецът. — От какво се срамуваш?“ „— През тези две години успях да занеса само половината си товар вода на господаря ни, заради тази пукнатина в мен, която пропуска вода. По моя вина ти полагаш всички тези усилия и накрая доставяш само половината вода за нашия господар. Не получавах пълно признание за труда си“, казал счупеният буркан. Водоносецът бил трогнат от това признание и, изпълнен със състрадание, отговорил: „Докато се връщаме в къщата на господаря, искам да погледнеш красивите цветя край пътя“.

Докато вървели нагоре по хълма, старият буркан видял красиви цветя, окъпани в слънчева светлина от страни на пътеката, и това предизвикало усмивка на лицето му. Но в края на пътеката той пак се чувствал зле, защото отново бил загубил половината си вода. Водоносецът казал на буркана: „— Осъзна ли, че само от твоята страна има красиви цветя, а от страната на идеалния буркан почти никакви? Това е така, защото винаги съм знаел, че губиш вода и се възползвах от това. Засадих семена на цветя от твоята страна на пътеката и всеки ден ти ги поливах по пътя. В продължение на две години успях да набера красиви цветя благодарение на теб, които украсиха масата на господаря. Без теб никога нямаше да намеря толкова свежи и изящни цветя.“

ПРИМАМКА ЗА АКУЛА

По време на изследователски експеримент морски биолог поставя акула в голям резервоар и след това пуска няколко малки рибки за стръв в резервоара. Както бихте очаквали, акулата бързо започва да плува в аквариума, напада и изяжда по-малките риби.

След това морският биолог поставя здраво парче прозрачен фибростъкло в резервоара, разделяйки го по този начин на две отделни части. Акулата е от едната страна на фибростъклото, а от другата стара са пуснати нови по-малки риби за стръв. Акулата отново атакува бързо. Този път обаче тя се блъсва в разделителя от фибростъкло и отскача. Без да се обезсърчи, акулата продължава да повтаря това поведение на всеки няколко минути, но без резултат. Междувременно рибата за примамка плува невредима отвъд преградата. В крайна сметка, около час след експеримента, акулата се отказва. Този експеримент е повторен няколко десетки пъти през следващите няколко седмици. Всеки път акулата става по-малко агресивна и прави по-малко опити да атакува рибата стръв, докато в крайна сметка акулата се уморява да удря преградата от фибростъкло и просто напълно спира да атакува малките риби.

Впоследствие морският биолог отстранява разделителя от фибростъкло, но акулата не напада. Тя вече е обучена да вярва, че съществува бариера между нея и рибата примамка, така че малките риби плуват където пожелаят, без да бъде наранени.